

ÎNCHEIERE
privind respingerea cererii de obligare la depunerea cauțiunii

17 martie 2015
Judecătoria Botanică mun. Chișinău
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

mun. Chișinău

Dimitriu Serghei
Ghimț Ecaterina

examinând în ședință publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” împotriva Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) cu privire la încasarea remunerației de autor și conexe, asupra cererii de obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii, formulată de reprezentantul Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Mămăligă Andrei, semnată de directorul general Stroici Angela;

c o n s t a ă:

Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) cu privire la încasarea remunerației de autor și conexe.

A solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe conturile bancare și mijloacele fixe ale Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) în sumă de 3 000 000 lei.

Prin încheierea Judecătorului Judecătoria Botanică mun. Chișinău Dimitriu Serghei din 12 septembrie 2014, s-a dispus admiterea cererii de asigurare a acțiunii cu aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare din conturi și mijloacele fixe ce aparțin Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) în limita sumei de 3 000 000 lei.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 04 decembrie 2014 fiind menținută încheierea din data de 12 septembrie 2014.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Mămăligă Andrei, a înaintat cerere de obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii în prezenta cauză civilă. În cererea de obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii a indicat că, Asociația „Națională Pentru Protecția Creației Intellectuale” prin cererea de chemare în judecată solicită încasarea remunerației de autor în mărime de 3 000 000 lei, sumă care în opinia reclamantei ar fi fost acumulată de către Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din RM în perioada 01.01 -31.08.2014, fără a avea dreptul și împuternicirile necesare în acest sens. Prin cererile anterioare, AsDAC de fapt a demonstrat că, argumentele respective ale reclamantei sunt totalmente false și mincinoase. În conformitate cu prevederile art.182 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, “Acceptând asigurarea acțiunii, judecătorul sau instanța poate cere reclamantului o cauțiune a prejudiciilor care ar putea fi cauzate pîrîtului”.

În conformitatea cu pct. 40 din Hotărîrea Explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24.10.2003 (completată și modificată prin Hotărîrea Plenului nr.3 din 15 aprilie 2013), Curtea menționează: „Se atenționează instanțele că, aceste

prevederi urmează a fi interpretate restrictiv și aplicate doar unde acest lucru este menționat de legea specială, spre exemplu, în cazul legilor speciale privind proprietate intelectuală cauțiunea este obligatorie. În restul cazurilor, instanțele nu sunt obligate să ceară cauțiune, iar aplicarea discreționară a acestui aspect procesual, doar în unele cazuri, ar putea crea bănuieli în lipsa de imparțialitate a instanței.

Prin urmare, având în vedere faptul că prezentul litigiu este unul exclusiv de proprietate intelectuală, reglementat prin Legea nr.139 din 02.07.2010 „Privind dreptul de autor și drepturile conexe”, o lege specială, în corespundere cu norma procedurală precizată în corelare cu Hotărârea Explicativă a Plenului CSJ, instanța pentru menținerea măsurilor de asigurare a acțiunii are obligația de a solicita reclamantei o cauțiune în mărimea valorii sumei sechestrate. În această ordine de idei, în temeiul art.182 alin.(1) corelat cu pct.40 al Hotărârii Plenului CSJ nr.32 din 24.10.2003 cu toate modificările și completările ulterioare, AsDAC solicită obligarea ANPCI ca pentru menținerea măsurilor de asigurare să depună o cauțiune pe contul instanței în mărime de 3000 000 lei, iar în cazul nedepunerii cauțiunii, să fie dispusă anularea măsurilor de asigurare, conform art.182 alin. (1¹)CPC.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Mămăligă Andrei, suplimentar invocă faptul că, hotărârea plenului CSJ cu ultimele modificări pct. 40 prevede expres că se atenționează instanței că aceste prevederi urmează a fi interpretate restrictiv și este menționabilă legea specială, cauțiunea este obligatorie, aplicarea discreționară a acestui aspect procesual în unele cazuri ar putea crea bănuieli în lipsa de imparțialitate instanței. Având în vedere că litigiul dat este exclusiv de proprietate intelectuală, argumentând că în activitatea acestora sunt prejudicii enorme prin aplicarea sechestrului, solicită ca reclamantul să asigure un echilibru juridic-social între drepturile părților, soluționând ca reclamantul să fie obligat la depunerea unei cauțiuni în mărimea valorii acțiunii, iar în caz de nedepunere a cauțiunii să fie anulate măsurile de asigurare imediat cum prevede CPC. Totodată, prin decizia Curții de Apel definitivă și irevocabilă în hotărârea respectivă se rețin aceste aspecte și se menționează că, conform hotărârea plenului CSJ, în cazul de proprietate intelectuală instanța urmează să ceară o cauțiune în mărimea valorii acțiunii. Alin. 1¹ prevede că, în cazul în care reclamantul nu depune cauțiunea în termenul stabilit de instanță, aceasta din urmă emite o încheiere de anularea măsurilor de asigurarea acțiunii.

În vederea asigurării echilibrului juridic și social al drepturilor și obligațiilor părților în proces, solicită obligarea reclamantului la depunerea unei cauțiuni în mărimea de 3 mil. lei.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârītului, avocatul Dodi Ariadna, a susținut cererea înaintată și argumentele invocate de avocatul Mămăligă Andrei.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Vladimirov Natalia, a solicitat respingerea cererii, menționând că, reprezentantul pârītului tratează incorect litigiul dat, deoarece în cadrul litigiului nu se apără proprietatea intelectuală, dar se cere încasarea remunerației de autor, încasată ilegal de asociația pârītă, nu sunt aplicabile prezentei cereri de obligare reclamantului la depunerea unei cauțiuni. Menționează că, conform prevederilor art. 182 CPC, urmau să fie prezentate probe incontestabile care confirmă suportarea acestui prejudiciu, prin proba prezentată și anume comunicatul informativ de la Mobias Banca, fost confirmat faptul că, asociația pârītă

dispune de mijloace bănești de 6 mil. lei în cont, la starea din 03.03.2015, sunt capabili să efectueze plăți, să achite salarii. Totodată, reieșind din prevederile art. 182 se stabilește că concomitent cu pronunțarea încheierii de asigurare a acțiunii instanța este obligată să recurgă la depunerea cauțiunii, la moment fiind la etapa când încheierea a fost contestată, menținută prin decizia Curții de Apel, deja încheierea fiind irevocabilă și definitivă, ca urmare consideră că, sunt inaplicabile prevederile legale și solicită respingerea cererii.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, Gheorghită Iurie, a susținut argumentele invocate de avocatul Vladimirov Natalia, a solicitat respingerea cererii ca nefondată și neîntemeiată, se discută despre remunerația de autor și conexe.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul autorității publice AGEPI, Brînză Sergiu, a lăsat cererea la discreția instanței.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentanții reclamantului, Stoianov Maria și Daniuliuc Veaceslav, au susținut poziția expusă de reprezentanții reclamantului.

Audiind participanții la proces prezenți, studiind materialele dosarului, instanța de judecată concluzionează necesitatea respingerii cererii de obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii formulate din următoarele considerente.

Conform art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art.174 CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art.181 alin. (1) CPC, încheierile de asigurare a acțiunii pot fi atacate cu recurs.

Conform art.182 CPC, acceptînd asigurarea acțiunii, judecătorul sau instanța poate cere reclamantului o cauțiune a prejudiciilor care ar putea fi cauzate pîrîtului. În cazul în care reclamantul nu depune cauțiunea în termenul stabilit de instanță, aceasta din urmă emite o încheiere de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii, care se execută imediat. Dacă hotărîrea de respingere a acțiunii reclamantului a devenit irevocabilă, pîrîtul este în drept să întenteze împotriva lui acțiune în reparație a prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, luate la cererea acestuia, indiferent de vinovăția reclamantului. Persoana care a depus cauțiunea are dreptul să solicite restituirea acesteia în cazul în care partea care se consideră prejudiciată prin măsurile de asigurare a acțiunii nu depune o acțiune pentru compensarea prejudiciilor în termen de cel mult două luni de la data la care a rămas irevocabilă hotărîrea judecătorească prin care a fost soluționată pricina ori s-a emis încheierea judecătorească irevocabilă prin care a fost încetat procesul sau prin care cererea a fost scoasă de pe rol.

Conform art. 57 din Legea nr. 139/02.07.2010 privind drepturile de autor și drepturile conexe:

(1) Înainte de examinarea unei acțiuni în fond, la cererea uneia dintre părți care a prezentat probe rezonabile, acceptabile și suficiente în susținerea afirmațiilor sale precum că le sînt încălcate drepturile sau că o astfel de încălcare este iminentă, pentru asigurarea probelor, instanța de judecată poate

dispune, sub rezerva de protecție a informației confidențiale, **aplicarea de măsuri provizorii prompte și eficiente.**

(2) Măsurile prevăzute la alin.(1) pot cuprinde descrierea detaliată, cu sau fără luarea mostrelor, **ori sechestrarea bunurilor ce constituie obiect al litigiului și, după caz, a materialelor și echipamentelor utilizate la producerea și/sau distribuirea acestor bunuri, precum și a documentelor referitoare la acestea.**

(3) Măsurile prevăzute la alin.(1) pot fi întreprinse, dacă este necesar, fără să se anunțe pîrîtul, în special atunci cînd orice tergiversare ar putea cauza prejudicii ireparabile titularului de drepturi sau atunci cînd există un risc vădit ca proba să fie distrusă.

(4) Dacă măsurile prevăzute la alin.(1) sînt întreprinse fără ca cealaltă parte să fie audiată, aceasta trebuie să fie informată imediat despre luarea măsurilor. La cererea părții interesate, va avea loc o revizuire, care poate include și audieri, pentru a decide, într-un termen rezonabil după notificarea măsurilor, dacă măsurile trebuie modificate, revocate sau confirmate.

(5) Măsurile prevăzute la alin.(1) pot fi dispuse sub rezerva depunerii de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente, avînd menirea să asigure compensarea, prevăzută la alin.(7), a eventualelor prejudicii suportate de pîrît.

(6) Măsurile prevăzute la alin.(1) pot fi revocate la cererea pîrîtului, fără a i se afecta dreptul de a cere despăgubiri, dacă reclamantul nu a inițiat, în decurs de 20 de zile lucrătoare, proceduri care să conducă la examinarea cazului de către instanța de judecată.

(7) În cazul în care măsurile prevăzute la alin.(1) sînt revocate sau decad din cauza oricărui act al reclamantului ori a omisiunii sale sau dacă, ulterior, nu se constată nici o încălcare sau tentativă de încălcare a dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege, instanța de judecată poate decide ca reclamantul, la cererea pîrîtului, să repare acestuia prejudiciile cauzate prin aplicarea acelor măsuri.

La pct. 40 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 32/24.10.2003, instanța supremă a explicat că, reieșind din prevederile art.182 CPC, în scopul asigurării principiului egalității părților în proces, judecătorul sau instanța de judecată poate solicita reclamantului o cauțiune a prejudiciului care ar putea fi cauzat pîrîtului. Mărimea cauțiunii o determină instanța, reieșind din valoarea cuantumului obiectului sechestrat și valoarea posibilelor prejudicii: paguba reală și venitul ratat.

Se atenționează instanțele că aceste prevederi urmează a fi interpretate restrictiv și aplicate *doar unde acest lucru este menționat de legea specială (spre exemplu, în cazul legilor speciale privind proprietate intelectuală cauțiunea este obligatorie)*, în restul cazurilor, instanțele nu sunt obligate să ceară cauțiune, iar aplicarea discreționară a acestui aspect procesual, doar în unele cazuri, ar putea crea bănuieli în lipsa de imparțialitate a instanței.

Instanța de judecată atestă că, prezenta acțiune are ca obiect încasarea remunerației de autor și conexe, remunerație expusă și exprimată în formă bănească, iar art. din Legea nr. 139/02.07.2010 privind drepturile de autor și drepturile conexe, concretizează în ce constă măsura de asigurare, care determină obligatoriu obligarea la reclamantului la achitarea unei cauțiuni și **anume sechestrarea bunurilor ce constituie obiect al litigiului și, după caz, a materialelor și echipamentelor utilizate la producerea și/sau distribuirea acestor bunuri, precum și a documentelor referitoare la acestea.**

În speță, prin încheierea din 12 septembrie 2014, s-a pus sechestrul pe mijloacele financiare din conturi și mijloacele fixe ce aparțin Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexa” (AsDAC), în limita sumei de 3 000 000 lei (trei milioane lei, 00 bani), astfel, obiectul aplicării sechestrului nu sînt *bunuri ce constituie obiect al litigiului materialele și echipamente utilizate la producerea și/sau distribuirea acestor bunuri, documente referitoare la acestea*, ci constituie pretinsa remunerație de autor și conexă prin urmare, aplicarea cauțiunii nefiind operabilă, or remunerația respectivă nu se încadrează la nici una din categoriile de elemente menționate expres mai sus.

Or, contextul Legii cadru menționată, în special art. 11, face o distincție clară între remunerația de autor, remunerație care se obține în urma valorificării operelor, prin urmare operele valorificate constituie bunuri în sensul Legii, și nu remunerația, adică suma de bani obținută în urma valorificării acestora, existînd o corelație similară cauzei și efectului.

Totodată, nu se atestă incidența art.182 CPC, cînd judecătorul sau instanța poate cere reclamantului o cauțiune a prejudiciilor care ar putea fi cauzate pîrîtului, nu este invocat și probat în mod pertinent și concret, carevă prejudicii care ar putea fi cauzate pîrîtului prin măsura enunțată, or pe contul bancar al ASDac, conform informației din 03.03.2015, există disponibil pecuniar în valoare de 5 933937, 35 lei și 5 626, 40 lei..

Astfel, din considerentele menționate, cererea se va respinge ca fiind neîntemeiată.

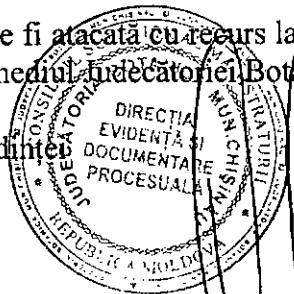
În conformitate cu art. art. 181-182, art. art. 269-270 CPC, art. 57 din Legea nr. 139/02.10.2010 privind drepturile de autor și drepturile conexa, în sensul pct. 40 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 32/24.10.2013, instanța de judecată,

d i s p u n e

Se respinge cererea de obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii, formulată de reprezentantul Asociației Obștești „Drepturi de Autor și Conexa” (AsDAC), Mămăligă Andrei, semnată de directorul general Stroici Angela, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Botanica mun.Chișinău.

Președintele ședinței
Judecătorul

Dimitriu Serghei